

СТАНОВИЩЕ

от доц.д-р Бойка Донева, НХА

за дисертационен труд за присъждане образователната и научна степен „доктор“

Автор:Димитър Дражев Владимиров

Тема: Развитието на хибридните фотографски техники като нов изобразителен метод

научен ръководител, проф. д-р Красимир Андонов

Национална академия за театрално и филмово изкуство „Кръстьо Сарафов“

ФАКУЛТЕТ „ЕКРАННИ ИЗКУСТВА“, КАТЕДРА „ПРОДУКЦИЯ И ПОСТПРОДУКЦИЯ“

Димитър Владимиров е посветил своето изследване на една изключително актуална в съвременния свят на изкуството тема – трансформациите на фотографията като част от създаването на нови визуални модели. Значимостта на този избор е резултат от няколко важни предпоставки. От една страна, проблемите на фотографията в ерата на “студените медии” поддържат активна дискусия в световния критически поток от втората половина на ХХ век, но са инцидентно или фрагментарно отразявани в българските специализирани издания. От тази гледна точка, извеждането на проблема за художественото битие на фотографията днес в самостоятелна тема, спомага да се уточнят параметрите на иновативните художествени процеси през последните десетилетия и да се задълбочи представата за техния пластически, технологичен и съдържателен характер.

При общ обем от 149 страници, дисертацията е структурирана в увод, три глави и заключение, допълнени от подробна Библиография с три раздела, съответно за издания на кирилица, латиница и онлайн ресурси . Текстуалната част е допълнена от Приложение с 28 илюстрации.

Уводът по класическа схема постулира актуалността на темата и мотивацията на целите, изяснява базата и обобщава работните дефиниции на изследването. Основен фокус на дисертацията е проблемът за хибридността, превърнала се в нов изобразителен метод във фотографията, на свой ред свързан с мултикултурализма на глобалните творчески практики. В оптиката на изследователския интерес е процесът на утвърждаване на фотографията като медия и релативните ѝ възможности при непрестанната конвенгерция на идеи в хода на модерното и съвременното изкуство. Д. Владимиров проявява забележителна ерудиция при критическата съпоставка на различните възгледи върху проблема, привеждайки основните критически доводи и теоретични модели. Впрочем свободното боравене с различни културни тези, които описват промените в територията на фотографията, като част от визуалните феномени на ХХ-ти и ХХI-ви век, продължава в аналитичния контекст и на следващите части на дисертацията.

ГЛАВА I: Формиране на фотографията като хибридна форма, съдържа няколко части с относително разнородна проблематика. Проследявайки основният проблем на своето изследване, Д. Владимиров привежда обширен фактологически материал и реагира на някои от най-интересните явления в културната история. Като основни стадиални точки на развитие са посочени технологичната и изобразителна хибридност, модернистичното разбиране за границите на фотографската медия и в крайна сметка – освобождаването на фотографията от документалния наратив при превръщането ѝ в универсален визуален език.

ГЛАВА II Взаимодействия на фотографията с други форми въвежда нов кръг от проблеми. Изследването се пренася в територията на глобалното художествено пространство, където авторът проследява процеса на непрестанна универсализация на визуалните форми и художествени модели. Д. Владимиров

коментира появата на нови фотографски практики в междинните територии, където фотографията си взаимодейства с живописата, текста, плаката, идеологическите конотации, колажа и фотомонтажа и др.

ГЛАВА III *Фотографията в съвременното изкуство - хибридни форми* поставя редица въпроси относно самата същност на медията и перспективите при нейното използване, оказали радикална промяна върху визуалната култура. Във време, когато (според социолозите) сме се превърнали в същинска „плячка на образа“, който оказва перманентен адреналинов натиск върху нашите сетива, фотографията не губи гравитационната си сила и отново преосмисля своя речник, средства и връзка с реалността. Счита за основна ценност на текста именно фактът, че въвежда в една ясно структурирана координатна система разнородна проблематика с исторически и теоретичен характер, подкрепена от изключително богат фактологичен материал.

По същностните си характеристики, дисертационният труд на Димитър Владимиров принадлежи към категорията на комплексните изследвания, които изграждат принципни постановки в крайно разнородната и понякога бих казала, трудно дефинируема област. Разглежданата проблематика се разполага в пограничната територия между изкуство и технология и е в пряка зависимост от социо-културните движения през различните времеви етапи, като в крайна сметка засяга самата същност на днешното разбиране за изкуство.

Изследването демонстрира широк кръгзор, позоваване на културните и исторически процеси и ясно изведен професионален подход. Авторът проявява и забележителна ерудиция при критическата съпоставка на различните възгледи върху проблема за ролята на фотографията в различен исторически и социален контекст, подкрепена от анализа на конкретни примери. Така успява сумарно да обхване общата картина и наред с това - да дефинира явленията, тенденциите и

същностните характеристики на новаторските движения. Считаю, че проблематизирането на тези въпроси в широкото творческо поле на фотографията спомага за изясняването на художествените и социологическите тенденции в изкуството на един действително наситен с радикални промени културен период.

В заключение считам, че представеният дисертационен труд е напълно оригинално изследване, със сериозни изследователски достойнства и убедено препоръчвам на Научното жури да присъди на Димитър Дражев Владимиров образователната и научна степен “доктор”.

доц.д-р Б. Донеvска